

Све до недавно, у хрватским медијима постојала је само прича о томе како ће до помирења народа тешко доћи, све док у Србији не признају да се десила србо-четничка агресија на младу демократију. Да се та прича промени није помагло ни званично извињење Бориса Тадића. Путнички „агресорски“ аутомобили из Србије су уништавани, гађани су и аутобуси спортских „нападача“, а боље нису пролазили ни спортисти, који нису били сигурни ни на аеродрому [\[1\]](#), када су у реду за карте у Сплиту кошаркаше Црвене звезде гађали каменицама. Чак су и навијачи били подвргнути дискриминацији. На уласку на загребачки стадион Максимир, пред утакмицу Динама и московског Спартакa, навијачима из Србије тражен је и пасош Русије, без којег нису могли, као држављани Србије, да уђу на борилиште [\[2\]](#). Некима у Хрватској смета и застава Србије. На недавно одржаном Светском првенству у рукомету на главном тргу у Загребу запаљена је претходно украдена застава Србије. У Задру се десила међународна бламажа, када су пред очима читавог света скинуте све заставе земаља учесница Светског првенства у рукомету, уз образложење градоначелника да се то чини због тога што становницима тог града смета српска застава

[\[3\]](#)

Лијеви наши Србо-туристи

Пише: Зоран Грбић
субота, 16 мај 2009 18:39

